

הגשש חיזור - אבל לא עיזור

ריקי גל
טייל קרקע-גירושין

חילתהים נישאה לפולי. נדמה היה שהנה. סוף-סוף, מצא פולי את אושרו.

השניים בנו קן מישפחתי חם בשיכון בבלי בצפון תל-אביב, ופולי סייע הרבה בקידום הקאריירה של ריקי דקת-הגו, כי זמרת בעלת ייחוד. ריקי, שבילדותה הת-

זה היה יכול להיות נושא נהדר למערכון היטולי של להקת הגשש החיזור, אילולא היה הסיפור עצוב כל-כך, ואילולא נגעו ביותר לאחד מאנשי השלישייה המצחיקה ביותר בישראל.

אם משתדלים, אפשר אפילו לשמוע את הגששים שרים ברקע שיר בנוסח: "מי שחזור בשעת חצות הביתה ומוצא את אשתו בחברת גבר זר ומאמין לסיפורה שהיא עסוקה שם בחזרות על הצגה חדשה - שיקום!" ואף להצטרף למקהלה ב"פיומן החזור": "אף אחד לא קם! אף אחד לא קם!"

גם הגשש החיזור **ישראל** ("פולי") פוליאקוב, לא קם, כשזה קרה לו.

כמו שני חבריו האחרים ללהקה, היה גם פולי נשוי בפעם השנייה. אשתו הראשונה הייתה שחקנית-הקולנוע **רינה גנור**, אותה נשא פולי בנישואי קפריסין, מאחר שהרבנים סירבו להכיר ביהדותה. לימים התגייסה רינה כדתי-כדתי, והפכה ליהודייה כשרה. אבל נראה שבמשך הזמן נשכחה ממנה אחת החובות בעשרת הדיברות, מה שגרם או לגירושין מצערים מפולי. רינה נישאה ביתיים בשנית, ירדה מהארץ ו- מתגוררת כיום בלונדון.

גם פולי לא שקט על שמריו. הוא מצא נחמה בנורעותיה של הומרת **ריקי גל** (בן-מנחם), שמייד אחרי שיהררה מלהקת

החזה כמעצב

ת'סרוקות

ראש מסופר יפה הוא יותר סכסי ו מעניין מחזה חשוף. כך, לפחות, טוען הספר הנודע **דייב איברגליה**, שחזר בימים אלו משהות של חודש ימים בלונדון.

אני לא יודעת מי מכן היתה מוכנה להוריד את החולצה בעבור תיספורת הו למת, אבל אם יש בכך כאלה המוכנות לנסות את השיטה החדשה, אז דייב ישמח

דייב וקוקה

השניים הולידו תיסרוקות

בוודאי לעזור. כי העירום נותן לו קור עבודה מסויים, ורעיונות, ועוזר לו בעיצוב התיספורת.

הספר, ליד בלגיה, חיפש כאן בנרות דוגמניות, וסתם מתנדבות. אבל אלו ש הסכימו להסתפר חשוף לא הסכימו לתים פורת קצרה, ואילו אלו שהסכימו לתיספורת קצרה, לא הסכימו לחשוף חזה. ולהיפך.

אז דייב לקח את עצמו בדיים, ונסע ל לונדון, ושם, כך הוא מספר, עמדו אצלו הקליינטיות תבור, דווקא בזכות השיטה החדשה. ככה זה באירופה, שתדעו לכת. ובכלל, אומר דייב, אילו יכול היה ל הגיע למצב שבו הקליינטיות תשבנה אצלו

לפניהן חצי-עירומות, זה יהיה ממש אי דיאלי. לא חשוב למי.

אז מהיום והלאה, כשאת הולכת להס תפר אצל הספר הנודע, אל תתפלאי אם במקום להלביש עלייך סינור, יורידו ממך את החולצה.

שכבר מזמן לא היתה בחדשות. בזמנו עקבנו יחד אחר מוצאותיה של **שרונה מאריש**, מי שהיתה פעם נסיכת ישראל, ואפילו זכתה פרס כלשהו ב תחרות-יופי עולמית כלשהי.

אחר-כך היא היתה חברתו של הדייל **מוקי זמיר**, ואחר-כך ידידתו של הזמר **אבי מולידאני**, ובסוף היא התחתנה עם הבמאי **עמק פרי**. אבל זה לא היה הסוף. היא התגרשה ממנו.

ואחרי זה היא פשוט נעלמה לי. אבל אני גיליתי אותה. זה לא היה קשה, כי לאחרונה נראית שרונה בחברתו הצמודה של רופא-השיניים שלי-החתיכות **דני זינר**, שבקליניקה שלו, כידוע, עוקרים שיניים לצילי מוטיט 909 מזההדת.

דני, שהיה נשוי בזמנו לבחורה שכונתה "כפילתה הישראלית של ברידיס ארדו", ממשיך, מסתבר, במסורת. שרונה, כידוע, מכונה "כפילתה הישראלית של קאנדיס ברגן".

אז אולי מכיר מישהו, במקרה, אחת שדומה לי?

חנכה במיסיון והיתה בשעתו ידידתו של הזמר **ג'ימי לוי**, נראתה גם היא מאו שרת בחיי-נישואיה.

עד שיום אחד החליט אמרגנם של ה גששים, **אברהם** ("פשל") **רשא**, להכניס את הלהקה למחנה-חזרות סגור בקאונטרי קלאב ליד תל-אביב, כדי שיתכוננו שם ברציפות ובמרץ לתוכניתם החדשה. באחד הימים, לפני כשלושה שבועות, באה ריקי גל לבקר את בעלה במחנה. היא סיפרה לו כי היא נמצאת ב"סיכוב הופעות" וכי תיעדר מהבית, בתקופה בה ישהה הוא במחנה-החזרות המרוכז שלו.

עברו יום או יומיים. והנה, יום אחד הסתיימו החזרות בשעה מוקדמת מן הרגיל, ופולי יצא לביתו שבשיכון בבלי, להריח קצת בית. הוא לא ציפה למצוא שם את אשתו, שהיתה אמורה להימצא אותו יום ב"סיכוב-ההופעות" שלה בחיפה. אבל ל הפתעתו כן מצא אותה שם, ולא בדיוק לבד.

פולי לא הוציא מפיו מילה. אבל כמו שאומרים הגששים, הוא הכניס לריקי ה סוררת "טיל קרקע-ביטול-התונה" עלה-כיסאק.

הוא התייצב בפני בית-הדין הרבני בתל-אביב, והיתה זו ההופעה הראשונה של גשש, בה לא צחק איש. פולי הגיש בקשה דחופה לגט. והרבנים, בתהליך-גירושין מזורז, העניקו לו בשבוע שעבר את גט הפיטורין מריקי.

אז אמר מי שאמר, ובצדק: הגשש אולי חיזור - אבל הוא בטח לא עיזור.

מסיבת הרווקים

מסיבות-הפרידה לבחורים העלויים שבאה שעתם והם נאלצים להיפרד מחיי רווקותם, הפכו כבר למסורת כוז, עד שהדור החדש של רווקים הגדל במדינה הזאת בטוח שזאת המצאה ישראלית בכלל. אבל אפילו אם זה לא היה כך עד עכשיו, אז החל מהשבוע שעבר, יש כבר משמעות ישראלית מקורית למושג "מסיבת רווקים". כי מסיבת-הרווקים שנערכה בשבוע שעבר לאחד מיקירי תל-אביב, **ערב נישואי**, איו, פתחה דף חדש בהיסטוריה של מסיבות אלה, עד שאפילו סרטו הזכור לטוב של **פדי שייבסקי**, עם **ארנסט בורגנין** בתפקיד הראשי, על נושא זה, נראה כמו אגדה לילדים מפגרים.

המסיבה, שנערכה בדירת-רווקותו של המועמד לנישואין, התחילה כמו כל מסיבה רגילה אחרת. באו החברים, אלה שחבשו איתו את כיסאות בתי-הקפה של תל-אביב, ואלה שחיסלו עימו לילות ארוכים סביב שולחן-הפוקר. היו משקאות, והיתה מוסיקה, וכמה ידידים תמימים הביאו גם כמה חתיכות לעניין, והכל נראה כמו משהו שחמוני למהדרין. עד שפתאום החליט אחד ה,בחורים", אם אפשר לכוונת כך בן-אדם מסודר ובעל-מישפחה, המתקרב לשנות הארבעים שלו, שזה לא יכול להיגמר סתם, ושמיסבת-הרווקים לחתננו חייבת להיות מאורע שישאר חרות בזיכרון לרוד-זור. בן-במקום ערך הבחור מגבית בין הנוכחים - מיעוט רווקים, חלקם נשואים וחלקם גרושים.

כל אחד התבקש לתרום את הסכום הצנוע של 120 ל"ל לגולגולת. העובדה שאיש מהם לא סירב, יכולה להעיד היטב, מאיזה חוג בדיוק באו החברים העלויים. אסף הבחור כ-2500 ל"ל צנועות, ויצא להביא "הפתעה".

בינתיים דאג שותף אחר לסלק, בתירוצים שונים ומשונים, את כל ה"כלות" שהשתרבו בטעות, למה שאמורה היתה להיות מסיבה-על-סטר-התה-המני-הגברי. לא עבר זמן רב ו,ההפתעה" הגיעה בדמותן של שלוש-גברות כבודות, שמבט קצר אחד הספיק כדי לזהות את מיקוען. ברוע הראשון לא הבינו הנוכחים איזו הפתעה זו יכולה כבר להיות. ואז הסתבר שההפתעה היתה מזומנת, בעצם, לשלוש הגברות עצמן, הרגילות לארח את לקוחותיהן בבארים מפוקפקים או במושבים האחוריים של מכוניות, ולא בדיוק בדירת פאר תל-אביבית.

אבל לא חלף זמן רב, ושני הצדדים התגברו איכשהו על הביישנות הטיבעית שלהם. זה התחיל ביחידים ועבר לזוגות, ולשלוש וכן הלאה. ובסוף, כולם ביחד, בצוותא, גבו החוגגים את מלוא התמורה עבור תרומתם למגבית. כך הפכה מסיבת-הרווקים התמימה והמסורתית לאוריה פרועה שהסתיימה בשעה חמש בבוקר. מה שברור הוא שלשלוש הגברות החסודות לא היה כבר זמן רב קהל לקוחות מיוחס כזה. היו שם תעשיין ידוע, סוכן-נסיעות, בעל-מסעדה, אמרגן-לשעבר, בעל מיפעל-מזון, ועוד אנשים ידועים ומכובדים שאיש לא היה מעלה על דעתו שהם מוכנים לשלם עבור מה שהם משיגים בדרך-כלל בלי תשלום, או בבית. אם לא נקבתי בשמות משתתפיה של מסיבת-הרווקים, הרי זה רק כדי לא לקלקל לכמה מהחוגגים את חיי-הנישואין שלהם, ואת ירח-הדבש של החתן הצעיר. לפחות שיתחיל טוב.

אז הבה, אבל ירושלים, לעומת זאת, ממש הוציאה אותה מדעתה. עדיכדי-כך, שבקיץ הבא היא חוזרת הנה, לנסות להחדיר את מלבושיה לשוק הצעירות הישראלי.

מי דומה

למי דומה למי

תראו כמה אני טובה אליכם היום. מייד יהיה לכם הכבוד והעונג לשמוע על מישהי

ישא את שם הבוטיקים שלה בנייר-יוק אבל מיכל טרם החליטה בקשר לשם. לין היא אם לשלושה, בניים כולם: בן 21, בן 18 ובן 16. אבל אמה-הבנים הזאת היא קצת מתוסכלת, תמיד רצתה בנות.

לכן, במקום להיסתכל עוד יותר, קמה יום אחד והחליטה לעשות מזה משהו. כסף, כלומר, לא נולדו בנות, מילא. אפשר ל הלביש בנות של אחרות, "במקום" ואומנם, לבוטיקים שלה בנייר-יוק באות כדי ל התלבש נערות מכל רחבי ארצות-הברית. והו לה הביקור הראשון בישראל, אבל היא ומסוגלת כבר להביע דיעות מגובשות. הנה, למשל, את תל-אביב היא לא-כל-כך

ברוך מלביש

ערוכים

אחת הנשים הוהרות ביותר המסתובבות כיום בארץ היא ייבוא דווקא. זוהי לין דל כהן, מי שהיתה עד לעבר הלא-רחוק שחקנית ידועה בנייר-יוק. לין, הנשואה למיליונר סמנפורד כהן, שהוא בעל מיפעל-הלבשה לנשים, היא

לין דל כהן
התיסכול הוליד בגדים

בעלת שני בוטיקים להלבשת נשים בנייר יורק, הנשואים את השם אף ברודוויי בין הלקוחות שלה אפשר למצוא שמות כמו **לורן כאקאל**, **ברברה סטרייסנר**, **לייזה מינלי** ואוולין ליר.

לין, הגיעה לארץ במיוחד כדי להיות נוכחת בפתיחת הבוטיק הירושלמי של מתכנתת האופנה **מיכל אופיר**, שאחרי 15 שנות גלות בנייר-יוק חזרה לארץ ופתחה בוטיק אופנה משל עצמה בחוצות היוצר, בירושלים. לין רצתה שהבוטיק הירושלמי